

c) *krauses Haar*, = वावरी (भाषायाम्) ÇKDR. = केशचक्रले (loc.) H. an. = केशे चक्रले MED.; nach ÇKDR. = केश und चक्रल. — d) *Clerodendrum Syphonanthus* R. Br. AK. 2, 4, 3, 8. H. an. MED. eine andere Pflanze, = कृष्ण RĀGAN. im ÇKDR. — e) a sort of worm. — f) the noise or clash of weapons. — g) a mode of dancing ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — 2) f. झा a) eine Art *Ocimum* AK. 2, 4, 5, 5. eine best. Gemüsepflanze H. an. MED. eine best. Blume H. an. MED. — b) eine Fliegenart ÇABDAR. im ÇKDR. — 3) f. ई eine Art *Ocimum* ÇABDAR. im ÇKDR. = बर्बर n. und बर्बरीक HĀR. 46. — 4) n. a) = बर्बरी und बर्बरीक HĀR. 46. — b) Zinnober (किङ्कुल). — b) Myrrhe. — c) gelbes Sandelholz RĀGAN. im ÇKDR.

बर्बरक n. eine Art Sandelholz RĀGAN. im ÇKDR. — Vgl. कृष्णवर्बरक. बर्बरता f. Bez. einer stammelnden Aussprache des र RV. PRĀT. 14, 8. बर्बरी (वर्बरी) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 53, a, 32. बर्बरिल adj. von बर्बर gaṇa काशादि zu P. 4, 2, 80. बर्बरीक UNĀDIS. 4, 19. m. *krauses Haar* UGĒVAL. = चर्बरीक 1) 2) 3) H. an. 4, 23. = ब्राह्मणपष्टिकावृत्त UNĀDIK. im ÇKDR. = घ्नगन्धिका ÇABDĀK. im ÇKDR. n. = बर्बर n. = बर्बरी f. HĀR. 46. — बर्बरीकोपाख्यान Verz. d. B. H. No. 1350.

बर्बरीत्य n. *weisses Sandelholz* ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. बर्बी f. = बर्बरी eine Art *Ocimum* ÇABDĀK. im ÇKDR. 1. बर्क mit उद्दि vgl. उद्दिबर्कण. 2. बर्क mit उद् vgl. उद्दकण. — उप, ँवृत्ति KATHĀS. 72, 65. — Vgl. उपबृत्तण. 3. बर्क, वृत्ति n. KATHĀS. 52, 126. Die Bomb. Ausg. des MBH. hat व, nicht व.

बर्किचित्रक (बर्किन् + चि०) n. Titel des buntscheckigen 47ten Adhja-jā in VARĀH. BRH. S. VARĀH. BRH. S. 47, 2. — Vgl. मयूरचित्रक.

बर्किवाहन (बर्किन् + वा०) Bein. Gaṇeṣa's (auf einem Pfau reitend) KATHĀS. 33, 173.

1. बल 1) Z. 29, die ekstatischen Çaiṇa nehmen fünf Kräfte an: गुरुभक्ति, प्रसाद, मतेर्द्वयः, धर्म und मप्रमाद SARVADARÇANAS. 73, 15. fgg. 74, 14. 89, 6.

2. बल 2) a) MBH. 3, 7094. 7, 203 liest die ed. Bomb. बकाः st. बलाः. — c) auch ein Sohn Kṛṣṇa's BĀG. P. 10, 61, 15.

बलधर m. N. pr. eines Brahmanen KATHĀS. 112, 137. eines Heerführers 91, 18.

बलन vgl. भद्र०. बलपति auch Heerführer VARĀH. BRH. S. 29, 10.

बलभद्र 2) c) am Ende hinzuzufügen BĀG. P. 10, 63, 1.

बलवत् 1) superl. बलवत्तम AV. 5, 4, 1. Sp. 35, Z. 10 ÇĀK. 183 nicht adv., sondern adj. in Verbindung mit समोक्त. — 3) m. Bez. des 8ten Muhūrta Ind. St. 10, 296 (बलवत्).

बलवर्मन् N. pr. eines Kaufmanns KATHĀS. 38, 57. बलसेन m. N. pr. eines Kriegers KATHĀS. 32, 34.

बलाक 2) N. pr. eines Schülers des GĀTĀKARṆJA BĀG. P. 12, 6, 58. बलाय् (von बल), ँपते Kraft äussern: बलायमानमिन्द्रम् NIB. 10, 3.

बलास 1) nach GROHMANN Ind. St. 9, 496. fgg. Anschwellung. बलासवस्त (ब० + वस्त) m. eine best. Augenkrankheit WISE 303.

बलासुर m. N. pr. eines Wäschers KATHĀS. 72, 211.

बलाक gaṇa पृषोदरादि zu P. 6, 3, 109. m. 1) Regenwolke, Gewitterwolke AK. 1, 1, 2, 8. TRIK. 3, 3, 34. H. 164. an. 4, 23. MED. k. 201. HALĀJ. 1, 58. MBH. 1, 1289. 2122. 3, 12540. 4, 1416 (wo mit der ed. Bomb. बलाकादिपमतः zu lesen ist). 1754. 2030. 3, 4615. 6, 3620. HARIV. 2399. 2412. 3894. R. 3, 29, 7. MRĀKĪH. 146, 20. RAGH. 3, 27. KUMĀRAS. 1, 4. RT. 2, 3. 4. ÇIÇ. 4, 54. Spr. 3618. Am Ende eines adj. comp. f. झा MBU. 7, 6674. R. 4, 32, 14. Auch N. einer der 7 Wolken beim Untergange der Welt Verz. d. Oxf. H. 347, b, 33. — 2) Berg TRIK. H. an. MED. — 3) eine Reiterart, = बलाक H. 1333. — 4) N. pr. eines Schlangendämons H. 1311. H. an. MED. MBH. 2, 361. HARIV. 229. VĀJU-P. in VP. 149, N. 16. Vgl. बालाक. — 5) N. pr. eines der 4 Pferde Viṣṇu's TRIK. 1, 1, 34. MBH. 7, 2812. HARIV. 9720. BĀG. P. 10, 53, 5. 89, 49. — 6) N. pr. eines Daitja H. an. MED. — 7) N. pr. eines Bruders des Gājadatha MBH. 3, 15599.

बलिभुन् 1) Spenden geniessend, — empfangend, von Göttern BĀG. P. 10, 60, 37.

बलीकर KATHĀS. 54, 186. बलीवर्ध s. u. बलिवर्द 1).

बल्वन्न MBH. 12, 3241. nach TRIK. ein pl. tantum. Die Bomb. Ausg. des MBH. schreibt बल्वन्न.

बल्व 1) NALOD. 1, 2. f. ई KIR. 4, 17. BĀG. P. 10, 46, 6. 47, 61. बल्वल m. N. pr. eines Daitja, Sohnes des Ilvala, BĀG. P. 10, 78, 37. 79, 2.

बस्त Suçr. 1, 118, 17. 261, 20. 279, 8. 2, 391, 7. — Vgl. बलास०.

बकिर्गिरि als N. pr. zu fassen. MBH. 6, 357 liest die ed. Bomb. बकिर्गिर्याङ्गमलजा.

बकिर्दार eine äussere Thür KATHĀS. 71, 52. es könnte hier aber auch बकिम् mit गते verbunden werden.

बकिर्मनस् (बकिम् + म०) adj. nicht im Geiste seiend, auswendig SARVADARÇANAS. 4, 17.

बकिंप्राकार etwa Warte; s. oben u. प्रगाड 2). बकिम्, बकिष्कतो ऽकर्मर्येषु (in der Bed. des abl.) संनिकर्षाच्च R. 7, 39.

5. Zum Schluss vgl. noch गुक्मेनं समाश्रासमिव मूर्तिधरं बकिः leibhaftig KATHĀS. 13, 181.

बकु 1) so v. a. Plural At. Br. 3, 2. 15. 6, 12. बकुतार m. eine Art Natrum, = सर्वतार RĀGAN. im ÇKDR. u. d. letzten W.

बकुगिरि (बकु + गि०) N. pr. einer Gegend VARĀH. BRH. S. 16, 26. बकुतृष्ण Spr. 1734, wo बकुतृष्णं zu verbinden ist. adj. grasreich (वन) KATHĀS. 70, 42.

बकुदैवत्य als Titel eines Werkes SARVADARÇANAS. 83, 21. बकुधनेश्वर (बकु - धन + ई०) m. ein sehr reicher Mann KATHĀS. 34, 99.

बकुधान्यक N. pr. einer Oertlichkeit MBH. 2, 1187. बकुनामन् adj. (f. eben so) viele Namen habend BĀG. P. 10, 4, 13.

बकुपुत्रिका f. eine best. Pflanze, = महाशतावरी RĀGAN. im ÇKDR. u. d. letzten W. — Vgl. बकुपत्रिका.

बकुमित्र adj. VARĀH. BRH. S. 101, 10 = BRH. 16, 10. बकुलाश्व BĀG. P. 10, 86, 16.

बकुवार्षिक R. 7, 51, 16.